

واستجی مدل آبدهی ماهانه برای حوزه‌های آبخیز کوچک

علی رضایی^۱

تاریخ دریافت: ۸۸/۱۰/۴

تاریخ پذیرش: ۸۹/۲/۱۹

چکیده

برای انجام اقدامات آبخیزداری و برنامه‌ریزی مدیریت بهینه منابع آب بویژه در حوزه‌های آبخیز کوچک، شناخت روابط هیدرولوژیکی از جمله برآورد سری زمانی مقدار رواناب ماهانه ضروری است. برای بررسی توانایی مدل ریاضی انتخابی بمنظور شیوه‌سازی عمق رواناب ماهانه، تعداد ۷ زیرحوزه در داخل استان زنجان و مجاور آن انتخاب شدند. مساحت زیرحوزه‌های انتخابی کمتر از ۱۷۰ کیلومتر مربع و طول دوره آماری داده‌های آب‌سنگی قابل قبول آنها ۶ الی ۲۷ سال است. برای هریک از زیرحوزه‌های انتخابی عمق رواناب، عمق بارندگی و تبخیر و تعرق پتانسیل به روش بلانی-کریدل برای ماههای هر سال آبی برآورد گردید. بعضاً بدليل انتقال بخشی از عمق رواناب حاصل از ذوب بر فرم مسنانه به فصل بهار، داده‌های آب سنگی ماهانه به دو دسته شامل کل سری داده‌ها و سری داده‌هایی که حتماً نسبت عمق رواناب به عمق بارندگی آنها کوچکتر از یک است، تقسیم شدند. سپس نسبت به تعیین اندازه دو ضریب واستجی مدل ریاضی بیان آب انتخابی بر مبنای بیشینه نمودن ضریب ناش-ساتکلیف بعنوان معیار عملکرد مدل برای هر دو دسته داده اقما شد. نتیجه آنکه در حالت استفاده از بخشی از داده‌ها، بطور متوسط ۱۰ درصد ضریب ناش-ساتکلیف افزایش پیدا می‌کند. همچنین از نظر تشکیلات زمین‌شناسی و واحدهای سنگی نیز زیرحوزه‌ها به دو خوشه همگن با اختلاف مقدار ۰/۱۴ در اندازه ضریب واستجی تبادل آبی حوزه با بیرون از خود نقیک می‌شوند. دقت استفاده از مدل واستجی شده (GR2M) برای حوزه‌های کوچک با شرایط اقلیمی نیمه خشک با معیار ارتفاع از سطح دریا و زمین‌شناسی مشابه بر مبنای دامنه تغییرات توصیه شده ضریب ناش-ساتکلیف، در حد خوب تا متوسط ارزیابی می‌شود.

واژه‌های کلیدی: استان زنجان، آبدهی ماهانه، مدل ریاضی، GR2M

تحلیل‌های منطقه‌ای، استفاده از تشابه حوزه‌های دارای داده و فرمولهای تجربی وجود ندارد. نظر به پراکنش و وجود آمار دراز مدت بارندگی در نقاط مختلف کشور بنظر می‌رسد که استفاده از مدل‌های مفهومی فلهای^۳ و استجی نمودن آن برای مناطق مختلف یکی از راه حل‌های مفید باشد.

در بیشتر تحقیقات انجام یافته هدف مدل نمودن میانگین آبدهی سالانه و ماهانه می‌باشد. از جمله امین و غفوری (۱) برای شیوه‌سازی حجم سیلان ماهانه و سالانه از مدل استانفورد^{۴-۵} استفاده کرده و نتیجه گرفته که شیوه‌سازی حجم جریانهای ماهانه و سالانه، حجم آب زیرزمینی، جریان زیر سطحی، تبخیر و تعرق واقعی و ضریب رواناب حوزه آبخیز مورد بررسی با درستی بسیاری انجام شد. شریفي و همکاران (۷) برای شیوه‌سازی فرآیندهای هیدرولوژیکی از مدل رایانه‌ای AWBM۲۰۰۰ استفاده کرده و نتایج بدست آمده را قابل قبول اعلام کرده‌اند. اساس کار این روش مبتنی بر استفاده از سه پارامتر ورودی به مدل شامل شاخص جریان پایه (برای حوزه‌های با

مقدمه

برای طراحی برنامه‌های حفاظت آب و خاک و انجام اقدامات آبخیزداری از قبیل پخش سیلان و احداث مخازن کوچک جمع‌آوری آب سطحی نیازمند آگاهی داشتن از رژیم جریان ماهانه می‌باشد. در پروژه‌های مانند پخش سیلان با هدف تزییه سفره‌های آب زیرزمینی، انتخاب سطح پخش سیلان تابعی از مقدار آورد ماهانه در اختیار بویژه در ماههای اسفند و فروردین در حوزه‌هایی با رژیم جریان فصلی می‌باشد. با توجه به اینکه عموماً رودخانه‌های بزرگ دارای استگاه‌های اندازه‌گیری جریان بصورت دراز مدت می‌باشند و حوزه‌های آبخیز کوچک که عرصه عمل فعالیتهای آبخیزداری است، غالباً قادر استگاه اندازه‌گیری می‌باشد. در چنین شرایطی (برای حل مشکل نبود یا کمبود داده‌های آب‌سنگی) چاره‌ای جزء انجام

۱- دکتری آبخیزداری و استادیار پژوهش مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی

زنگان Email: rezaei_ali@hotmail.com

۲- مدل شامل دو ضریب واستجی به نام X_1 بعنوان ظرفیت پذیرش رطوبت در لایه‌های خاک و ضریب X_2 تبادل آبی حوزه با بیرون از خود می‌باشد.

برای شبیه‌سازی دبی سالانه (GR1A)^۴ و نسخه بدون ضریب واستنجی را برای شبیه‌سازی دبی چند سال پیشنهاد نمودند (اقتباس از ۱۸). مولهی و همکاران (۱۸) مدل GR2M را در شرایط آب و هوایی و هیدرولوژیکی مختلف آزمون نموده و بهتر بودن آنرا نسبت به سایر مدل‌های مشابه اعلام نمودند البته در یک بررسی دیگری نیز مشاهده کردند که تغییرات اقلیمی از نوع تغییر ایستگاهی مقادیر نزولات جوی فاقد رابطه با پایداری اندازه ضرایب واستنجی در مدل مذکور هستند (۲۰). همچنین لیرات و همکاران (۱۴) در سه حوزه آبخیز داخل هم با شرایط اقلیمی نیمه خشک و با مساحت‌های ۳۲۲، ۱۲۳ و جمعاً ۳۴۵ کیلومتر مربع نسبت به واستنجی اعتبار سنجی مدل GR2M اقدام نمودند. در غرب آفریقا برای پیدا کردن تهاها یک مدل-داده ترکیبی برای شبیه‌سازی رواناب، عملکرد مدل‌های GR2M و مدل بیلان آب را با استفاده از یک "پایگاه مدل سازی نیمه توزیعی"^۵ در ۴۹ زیرحوزه مورد آزمون قرار دادند. آنها نتیجه گرفتند که مدل GR2M از عملکرد بهتری برخوردا بوده ولی به تنهای نمی‌تواند کل محدوده مورد مطالعه را با کارآیی مناسب پوشش دهد (۱۳).

در بعضی از تحقیقات ابتداء از اینجا مدلی انتخاب شده و با ضرایب مورد استفاده در آنها مورد واستنجی (کالیبراسیون) قرار می‌گیرند (۱۰). نحوه بهینه کردن ضرایب مدلها بویژه در زمانی که تعداد آنها بیشتر باشد به روش‌های متعددی انجام می‌شود. از جمله مولهی و همکاران (۱۷) برای بهینه کردن ضریب موجود در مدل شبیه‌سازی جریان سالانه GR1A^۶ از دستور solver صفحه گسترشده Excel استفاده کردند. اما در بعضی از تحقیقات از روش‌های هوش مصنوعی^۷ مانند ژنتیک الگوریتم^۸ برای بهینه کردن خودکار ضرایب استفاده شده است (۲).

با توجه به سوابق تحقیقاتی مذکور و اعلام نیاز دستگاه متولی در استان زنجان، لزوم تعیین توانائی و ضرایب واستنجی مدل شبیه سازی جریان ماهانه را برای شرایط مختلف محیطی ایجاد نمود. به طوری که عدم وجود ایستگاه‌های آب‌سنجدی و یا کوتاه بودن طول دوره آماری آنها در مقایسه با ایستگاه‌های هواشناسی و باران سنجی موجود در حوزه‌های آبخیز کوچک و با شرایط آب‌هوایی نیمه خشک از مشکلات موجود در استان زنجان است. بدین خاطر بررسی میزان کارآیی و اندازه ضرایب واستنجی مدل برآورد دبی ماهانه (GR2M)

۴ - GR1A: annual one-parameter rainfall-runoff model (GR1A stands for modèle du Génie Rural à ۱ paramètre au pas de temps Annuel).

۵ - Semi-distributed modeling platform

۶- این مدل تنها با استفاده یک ضریب کالیبراسیون میزان آورد سالانه را بر مبنای معادله توانن آب شبیه سازی می‌کند.

۷ - Artificial Intelligence

۸ - Genetic Algorithm

جریان فصلی نیاز نیست)، ثابت خشکیدگی روزانه جریان^۹ و ظرفیت‌های ذخیره سطحی و سطوح متناظر با این ظرفیت‌هاست. با توجه به آزمونهای انجام شده استفاده از این روش را در حوزه‌های فاقد داده برای شبیه سازی مجموع رواناب، آب پایه و رواناب سطحی توصیه نموده‌اند. مهدوی و آذرخشی (۸) برای تهیه مدل پیش‌بینی جریان ماهانه از روش بیلان آبی و بر اساس بارندگی و تبخیر و تعرق ماهانه نسبت به ایجاد معادلات رگرسیون اقدام کرده‌اند. ایشان در این تحقیق ۱۲ حوزه از منطقه آذربایجان و شمال خراسان انتخاب نموده و اجزاء معادله بیلان آب را محاسبه کردند. سپس دبی ماهانه بعنوان تابع و تبخیر و تعرق واقعی، رطوبت خاک در ابتدای ماه و بعضی همراه با بارندگی و یا تزدیه آب زیرزمینی بعنوان متغیر انتخاب شده و با استفاده از روابط رگرسیونی چند متغیره خطی روابط ریاضی آنها ایجاد نمودند. نتایج حاصله بیانگر آن است که در بیش از ۷۰ درصد موارد این روش می‌تواند رواناب ماهانه را شبیه‌سازی نماید. همچنین در حوزه‌های مختلف متغیرهای مؤثر در معادلات رگرسیون متفاوت می‌باشند. بوانی و مرید (۲) برای مدل نمودن رژیم جریان ماهانه در رودخانه زاینده رود اصفهان از روش شبکه عصبی مصنوعی و با استفاده از متغیرهای بیشینه و کمینه دما و بارندگی ماهانه ماه مورد نظر و ماه قبل و میزان تشبع همان ماه استفاده کرده‌اند. رضائی (۳) مدل ریاضی ساده‌ای را برای برآورد آبدی مدل سازی سالانه و بر مبنای مساحت حوزه و با دوره بازگشتهای مختلف به روش تحلیل منطقه‌ای در حوزه سد سفیدرود ارائه داده است. برای بررسی اثر وجود خطأ در داده‌های ورودی در واستنجی ضرایب مدل‌های بارش-رواناب از جمله مدل (GR2M)^{۱۰} نتیجه گرفتند که حساسیت مدل به خطاهای منظم و تصادفی متغیر تبخیر و تعرق پتانسیل کمتر از نزولات جوی است. همچنین استفاده از الگوریتم‌های عددی برای واستنجی مناسب بوده و قادر به جذب خطای اولیه و برآورد مطلوب ضرایب هستند (۲۳). توسط بودالا (۱۱) دو نسخه از مدل محاسبه آورد سالانه بعنوان پیشینه مدل مورد بحث در این تحقیق ایجاد شد. بطوریکه یک نسخه آن بر مبنای اعمال یک ضریب واستنجی (GR1A) و دیگری بر مبنای دو ضریب واستنجی (GR2M) بود. سپس مولهی (۱۶) تلاش کرد تا روابطی بین ساختمن مدل و گامهای زمانی بین سالانه (چند سال)، سالانه، ماهانه و روزانه و ارتباط ساختمن مدلها با هم دیگر را پیدا نماید. در نهایت ایشان نسخه دو ضریب واستنجی را برای شبیه‌سازی دبی ماهانه (GR2M)، نسخه یک ضریب واستنجی را

۹- Recession Constant

۱۰ - GR2M: monthly two parameter rainfall-runoff model (GR2M stands modèle du Génie Rural à ۲ paramètres au pas de temps Mensuel)

۱۱ - Inter annual

هدف این تحقیق است.

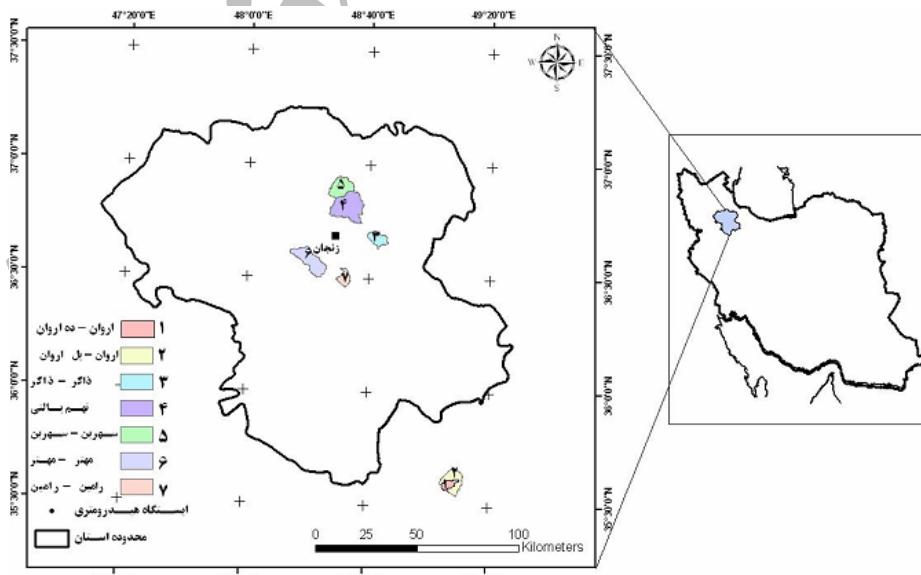
مواد و روش‌ها

جمع آوری آمار و اطلاعات هواشناسی، آبسنجدی و کنترل و بازسازی داده‌ها

بمنظور آگاهی یافتن از وضعیت ایستگاه‌های هواشناسی و آبسنجدی، با مراجعه به سازمانهای آب و هواشناسی استانهای زنجان، قزوین و دفتر مطالعات پایه منابع آب متعلق به شرکت مادر تخصصی مدیریت منابع آب ایران، داده‌های کلیه ایستگاه‌های هواشناسی و هیدرومتری موجود در سطح استان زنجان و همچوار آن (شهرستان تاکستان از استان قزوین) بصورت ماهانه و سالانه (سال آبی) جمع آوری گردید. سپس با انجام بررسیهای چشمی، لحاظ کردن

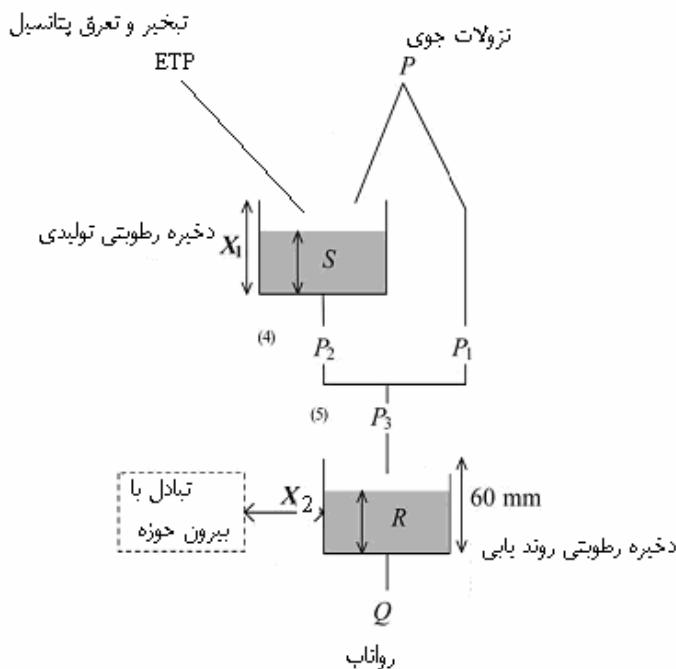
جدول ۱- ویژگیهای فیزیوگرافی و طول دوره آماری زیرحوزه‌های آبخیز انتخابی

ردیف	نام حوزه	مساحت حوزه کاراپیلیوس (km ²)	ضریب گراویلیوس	شیب متوسط آبراهه (درصد)	ارتفاع متوسط وزنی حوزه (m)	طول آبراهه اصلی (km)	تعداد سال دارای داده
۱	تهم - پالتی	۱۷۰/۳۳	۱/۹۰	۳/۷۹	۲۲۱۰	۲۲/۱۸	۱۰
۲	مهتر	۱۱۶/۶۱	۱/۴۳	۳/۸۹	۲۰۱۸	۲۰/۰۵	۷
۳	اروان - پل اروان	۹۸/۰۲	۱/۲۲	۳/۹۰	۲۱۳۳	۲۷/۱۵	۳۷
۴	سهربین	۸۵/۷	۱/۳۶	۶/۹۱	۲۴۳۷	۱۴/۴۸	۶
۵	ذاکر	۴۸/۸۵	۱/۳۳	۷/۲۵	۲۱۹۳	۱۰/۷۶	۷
۶	رامین	۳۴/۱۷	۱/۴۱	۶/۱۷	۲۰۵۱	۹/۷۲	۶
۷	اروان - ده اروان	۲۵/۶	۱/۴۲	۸/۹۲	۲۲۳۲/۵	۱۱/۴۴	۱۹

شکل ۱- موقعیت جغرافیائی زیرحوزه‌های مورد بررسی

۱- با توجه به کوچک بودن مساحت زیرحوزه‌های انتخابی و نداشتن سفره آب زیرزمینی لزوماً این نوع داده‌های ناشی از خطا در داده برداری بوده و حاصل تاخیر در تخلیه آب زیرزمینی در مقیاس زمانی سالانه نمی‌باشد.

شکل ۲- دیاگرام مدل GR2M

садگی آن بوده و جزء پیش فرض مدل نمی‌باشد.

$$P_1 = P + S - S_1 \quad (2)$$

$$\psi = \tanh\left(\frac{ETP}{X_1}\right) \quad (3)$$

$$S_2 = \frac{S_1(1-\psi)}{1+\psi\left(1-\frac{S_1}{X_1}\right)}$$

از میزان ذخیره رطوبتی S_2 عمقی برابر با P_2 برای تبدیل شدن به جریان زیر قشری^۱ و افزودن به ذخیره آب زیرزمینی و در نهایت زهکش شدن به آبراهه و یا مصرف به لایه‌های زیرین نفوذ نموده و دوباره سطح ذخیره رطوبتی خاک به یک مقداری بمانند S برای شروع شبیه‌سازی جریان ماه بعدی تبدیل می‌شود (معادلات ۴ و ۵). شکل ریاضی معادله (۴) بصورت درجه سوم انتخاب شده است که رابطه S با S_2 در مقادیر کمتر تقریباً مستقیم و خطی بوده ولی با افزایش مقدار S_2 شدت تغییرات کمتر شده و از یک نقطه عطفی به بعد به حالت معکوس تبدیل شود. در نتیجه کل آبی P_3 که بصورت جریان سطحی و جریان زیر قشری و زیرزمینی به بیرون (بستر آبراهه) نشت می‌کند بصورت معادله ۶ است. وقتی که مقدار P_3 به طرف تمرکز یافتن در آبراهه جریان می‌یابد باعث می‌شود تا تراز مخزن روند یابی از وضع موجود R به R_1 افزایش یابد (معادله ۷).

توضیح مدل
در تحقیق حاضر جهت برآورد مقدار جریان ماهانه از مدل GR2M استفاده شد (۱۸). در این مدل فرض می‌شود که حوزه آبخیز دارای بیشینه ظرفیت پذیرش رطوبت (در لایه‌های خاک بدون محدودیت عمق) برابر با X_1 میلی‌متر (دارای واحد عمق) می‌باشد. لذا در زمان شروع شبیه‌سازی جریان میزان ذخیره رطوبتی حوزه برابر با S است. وقتی نزولات جوی حادث می‌شود، بخشی از بارندگی P ارتفاع ذخیره رطوبتی را به S_1 افزایش می‌دهد (معادله ۱ و شکل ۲). شکل ریاضی معادله (۱) به‌ نحوی انتخاب شده است که در بارندگی‌های کم شدت افزایش مقدار S_1 بیشتر (شیب تغییرات تند) و در بارندگی‌های زیاد بر عکس بوده و در نهایت مقدار P مساوی با مقدار X_1 شده و از آن تجاوز نکند.

$$\varphi = \tanh\left(\frac{P}{X_1}\right) \quad (1)$$

$$S_1 = \frac{S + X_1 \varphi}{1 + \frac{S}{X_1}}$$

در ادامه بخشی از بارندگی که به زمین نفوذ نمی‌کند به جریان سطحی P_1 تبدیل می‌شود (معادله ۲). با توجه به میزان تبخیر و تعرق پتانسیل ETP ، ارتفاع ذخیره رطوبتی حوزه از S_1 به S_2 کاهش پیدا می‌کند (معادله ۳). ضمناً برای برآورد تبخیر و تعرق پتانسیل از روش بلانی و کربدل استفاده شد. علت انتخاب این روش

کریدل (E_k) و بدون انجام اصلاحات مربوط به سرعت باد و رطوبت نسبی محیط استفاده شد (معادله ۱۱، ۲۱). برای تعیین دمای متوسط ماه مورد نظر و در سطح حوزه آبخیز از دمای ایستگاه هواشناسی موجود در داخل حوزه و یا مجاور آن استفاده شده و طبق جدول ۲ نسبت به ارتفاع متوسط وزنی حوزه تصحیح شده است (۹). از ایستگاه سینوپتیک زنجان بعلت داشتن داده‌های دراز مدت دما برای زیرحوزه‌های ۳ الی ۷ و از ایستگاه کلیماتولوژی قوزلو برای زیرحوزه‌های ۱ و ۲ استفاده شده است (شکل ۳).

$$ETP = p(0.46T + 8.13) \quad (11)$$

که در آن:

توان تبخیر و تعرق به میلی‌متر بر روز در ماه مورد نظر، T دمای متوسط ماهانه به سانتی‌گراد، p ضریب روشنائی یا درصد متوسط ساعت روشناشی روزانه در ماه مورد نظر است. برای رسیدن به بارندگی متوسط هر ماه در سطح حوزه در ابتدا با بررسی ایستگاه‌های هواشناسی موجود نسبت به انتخاب یک یا چند ایستگاه دارای اندازه‌گیری باران اقدام شد. نحوه انتخاب ایستگاه یا ایستگاه‌های هواشناسی شامل توجه به مشابهت ارتفاعی نسبت به ارتفاع متوسط وزنی حوزه، داشتن فاصله نزدیک به مرکز ثقل حوزه (تفصیلاً کمتر از ۲۵ کیلومتر) و دارای همبستگی معنی‌دار بین چند ایستگاه انتخابی از نظر مقدار بارندگی‌های ماهانه نظیر است. ضمناً برای تأثیر فاصله و ارتفاع ایستگاه‌ها از سطح دریا نسبت به میانگین ارتفاع وزنی حوزه از عکس فاصله تا مرکز ثقل حوزه و مقدار ۲ میلی‌متر افزایش بارندگی ماهانه برای هر ۱۰۰ متر افزایش ارتفاع بجز ماههای تابستان استفاده شد.

$$S = \frac{S_2}{\left[1 + \left(\frac{S_2}{X_1} \right)^3 \right]^{\frac{1}{3}}} \quad (4)$$

$$P_2 = S_2 - S \quad (5)$$

$$P_3 = P_1 + P_2 \quad (6)$$

$$R_1 = R + P_3 \quad (7)$$

مقدار R_1 تحت تأثیر تبادلات آب زیرزمینی با بیرون سطح حوزه آبخیز قرار گرفته و به R_2 تنزل می‌یابد. در نتیجه مقدار R_2 با اعمال یک ضریب مثبت بدون بعد X_2 مخالف صفر و کمتر یا بیشتر از یک بددست می‌آید (معادله ۸). مقدار این ضریب برای حوزه‌های تغذیه کننده منابع آب زیرزمینی در موقعیت ایستگاه آبسنجی دارای اندازه کمتر از یک و در صورت زهکش نمودن جریانات زیر‌قشری و آب زیرزمینی خارج از حوزه بیشتر از یک و در صورت نداشتن تبادل جریان برابر با یک است. بیشینه طرفیت مخزن روندیابی برابر با ۶۰ میلی‌متر فرض شده و تخلیه آن موجب ایجاد عمق جریان خروجی از حوزه برابر با Q می‌شود (معادله ۹). همچنین میزان R ماه بعدی از رابطه زیر بددست می‌آید (معادله ۱۰).

$$R_2 = X_2 \cdot R_1 \quad (8)$$

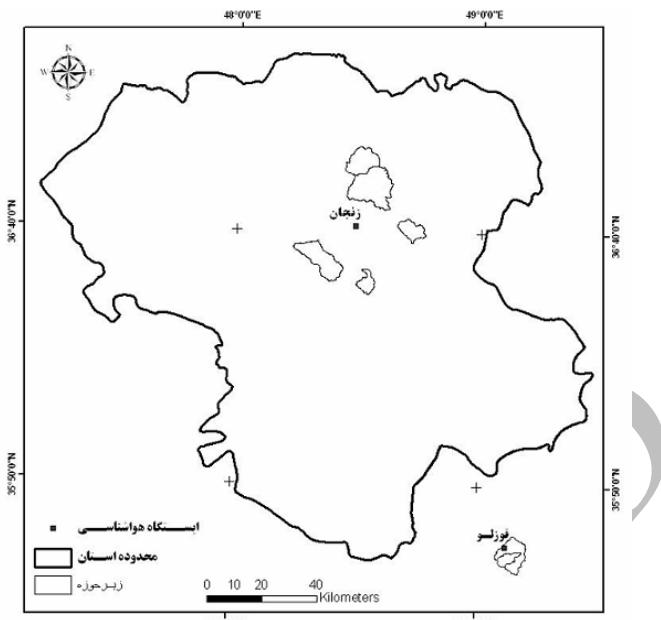
$$Q = \frac{R_2^2}{R_2 + 60} \quad (9)$$

$$R = R_2 - Q \quad (10)$$

با توجه به محدوده گسترش جغرافیائی حوزه‌های انتخابی و بنظر سادگی از فرمول برآورد تبخیر و تعرق پتانسیل بلانی و

جدول ۲- مدل‌های دما با ارتفاع در ایران (مسعودیان، بدون تاریخ)

ماه	مدل دما - ارتفاع	ضریب تعیین	هرمدمای صفر	تراز هرمه‌مای صفر	حساسیت ارتفاع به حرارت درجه
دی	$h=14/3-0/0.79T$	./.5173	1800	127	
بهمن	$h=15/8-0/0.76T$	./.4768	2000	132	
اسفند	$h=19/4-0/0.69T$	./.4533	2800	145	
فروردين	$h=24/8-0/0.64T$	./.4691	3900	156	
اردیبهشت	$h=30/-0/0.65T$	./.4394	4600	154	
خرداد	$h=33/4-0/0.55T$	./.2887	6000	182	
تیر	$h=34/5-0/0.44T$	./.3785	7800	227	
مرداد	$h=33/5-0/0.47T$	./.4330	7100	213	
شهریور	$h=30/7-0/0.57T$	./.5216	5400	175	
مهر	$h=26/2-0/0.68T$	./.5477	3900	147	
آبان	$h=20/8-0/0.70T$	./.5594	3000	143	
آذر	$h=15/9-0/0.74T$	./.5271	2100	135	

شکل ۳- موقعیت ایستگاه‌های هواشناسی مورد استفاده برای محاسبه دمای ماهانه زیرحوزه‌ها

$$Bias = \frac{\sum_{t=1}^T Q_m}{\sum_{t=1}^T Q_o} \quad (13)$$

که در آن:

EC ضریب ناش-ساتکلیف و بدون بعد، $\bar{Q}_o$ میانگین دبی‌های مشاهده‌ای به مترمکعب بر ثانیه، Q_o^t دبی مشاهده‌ای به مترمکعب بر ثانیه در زمان t به ماه، Q_m^t دبی مدل شده (برآورده) به مترمکعب بر ثانیه در زمان t به ماه و $Bias$ بیانگر مقدار اریب می‌باشد.

نحوه استفاده از داده‌های جمع‌آوری شده

مرتفع بودن زیرحوزه‌ها، وقوع نزولات جوی از نوع برف در فصل زمستان و نوسان داشتن ذوب برف در ماه‌های مختلف، توازن بین بارندگی و رواناب حاصل از آن را در بعضی ماه‌ها بویژه اسفند و فروردین تحت تاثیر قرار می‌دهد. بدین خاطر سری داده‌های ماهانه برای بررسی ضرایب واسنجی مدل به دو دسته تقسیم می‌شوند. دسته اول عبارت از کل سری داده‌های اندازه‌گیری و برآورد شده بدون توجه به بیشتر بودن عمق رواناب از عمق بارندگی در بعضی ماه‌ها می‌باشند (دسته t). اما دسته دوم را تنها سری داده‌های شامل می‌شوند که حتماً عمق رواناب کمتر از عمق بارندگی در ماه نظیر است (دسته داده ۰). بدین طریق در بیشتر موارد تاثیر پذیری مدل از داده‌های که رواناب تولیدی آنها متأثر از بارندگی ماه یا ماه‌های قبل است، کاهش می‌یابد.

نحوه واسنجی مدل
برای واسنجی ضرایب X_1 و X_2 از دستور solver در نرم افزار صفحه گسترده EXCEL و با نوشتن اجزاء مدل بهره‌گیری شد. بدین منظور ضریب ناش-ساتکلیف (EC) بعنوان شاخص اصلی ارزیابی دقت مدل استفاده گردید (۱۹) و معادله (۲). برای رسیدن به ضرایب واسنجی مطلوب معیار (EC) می‌تواند بر مبنای متغیرهای مثل دبی ماهانه و یا لگاریتم نپر آن و حجم آورد ماهانه توسط solver محاسبه شده و مقدار X_1 و X_2 آن اعدادی خواهد بود که بیشترین مقدار ضریب ناش-ساتکلیف را بر مبنای یکی از متغیرها ایجاد نماید. در این روش طبق الگوریتمی و با انجام سعی و خطاب بر روی مقادیر ضرایب واسنجی تابع معادله ۱۲ بیشینه می‌گردد. ضریب ناش-ساتکلیف از منفی بی‌نهایت الی ۱ متغیر است. در صورتی که مقدار آن برابر با صفر یا کمتر از آن شود بیانگر این است که میانگین مشاهده‌ای بهتر از مقدار برآورده توسط مدل است و اگر مقدار آن برابر با ۱ شود تطابق کامل بین دیبهای مشاهده‌ای و برآورده برقرار می‌باشد (۱۵). همچنین میزان اریب مدل از حاصل تقسیم مجموع دبی‌های ماهانه برآورده نسبت به مجموع دبی‌های ماهانه مشاهده‌ای محاسبه شده است (معادله ۱۳). لذا هر چه مقدار ضریب ناش-ساتکلیف و مقدار اریب به عدد ۱ نزدیکتر شوند مدل از عملکرد بهتری برخوردار است.

$$EC, or, Nash(Q) = 1 - \frac{\sum_{t=1}^T (Q_o^t - Q_m^t)^2}{\sum_{t=1}^T (Q_o^t - \bar{Q}_o)^2} \quad (14)$$

جدول ۳- وضعیت سری داده‌های ماهانه در حالت کلی و حذفی

ردیف	نام حوزه	تعداد کل سری داده‌ها	تعداد سری داده‌ها حذفی	درصد حذفی
۱	تهیم - پالتسی	۱۲۰	۳۰	۲۵
۲	مهتر	۸۴	۱۰	۱۱/۹
۳	اروان - پل اروان	۴۴۴	۸۶	۱۹/۴
۴	شهرین	۷۲	۲۰	۲۷/۸
۵	ذاکر	۸۴	۲۲	۲۶/۲
۶	رامین - رامین	۷۲	۲۱	۲۹/۱۶
۷	اروان - ده اروان	۲۲۸	۴۴	۱۹/۳
	متوسط		۲۲۶۸	

جدول ۴- اندازه‌های ضریب واسنجی (X_1 و X_2) و معیار ناش-ساتکلیف بر مبنای متغیرهای مختلف

برای بخشی داده‌ها	برای کل داده	معیارها	نام حوزه	برای بخشی داده‌ها	برای کل داده	معیارها	نام حوزه
۱۱۹/۷۰	۱۲۳/۲۵	(X_1)		۸۳/۲۳	۴۳/۸۱	(X_1)	
۱/۰۴	۱/۰۹	(X_2)		۱/۱۱	۱/۲۰	(X_2)	
۲۳/۷	۳۷/۲	%Nash(Q)		۳۴/۸	۴۴/۱	%Nash(Q)	
۲۸/۹	۳۵/۳	%Nash(VQ)	مهتر	۲/۴	۲۵/۲	%Nash(VQ)	
-۷/۸	۲/۵	%Nash(ln(Q))		-۴۱/۹	-۴۰/۶	%Nash(ln(Q))	تهیم - پالتسی
۱۰۵/۶	۱۰۸/۲	%Bias		۱۰۵/۹	۱۲۲/۴	%Bias	
۸۸/۰۹	۱۰۸/۰۳	(X_1)		۸۳/۰۲	۱۴۳/۵۵	(X_1)	
۱/۱۱	۱/۵۴	(X_2)		۱/۱۰	۱/۳۲	(X_2)	
۵۶/۷	۳۳/۷	%Nash(Q)		۶۳/۶	۵۶/۶	%Nash(Q)	
۲۰/۳	۱۴/۳	%Nash(VQ)	شهرین	۵۰/۱	۴۸/۱	%Nash(VQ)	اروان - پل اروان
-۴۴/۹	-۴۵/۹	%Nash(ln(Q))		۱۲/۹	۱۳/۰	%Nash(ln(Q))	
۱۲۴/۱	۱۱۵/۷	%Bias		۱۰۸/۷	۱۱۰/۹	%Bias	
۲۰/۹۸	۷۳/۳۵	(X_1)		۱۷/۹۶	۱۸/۸۶	(X_1)	
-۰/۸۶	۱/۴۴	(X_2)		۱/۰۱	۱/۲۴	(X_2)	
۶۶/۸	۳۸/۸	%Nash(Q)		۳۹/۳	۲۵/۲	%Nash(Q)	ذاکر
۳۸/۶	۲۲/۸	%Nash(VQ)	رامین - رامین	۱۳/۷	۱۱/۳	%Nash(VQ)	
-۲۲/۵	-۱۹/۵	%Nash(ln(Q))		-۴۷/۱	-۳۲/۴	%Nash(ln(Q))	
۱۲۱/۷	۱۰۶/۶	%Bias		۱۲۴/۴	۱۰۶/۳	%Bias	
				۹۸/۹۱	۱۲۵/۷۷	(X_1)	
				۱/۱۱	۱/۳۹	(X_2)	
				۵۸/۸	۴۹/۶	%Nash(Q)	اروان - ده اروان
				۴۶/۲	۳۹/۶	%Nash(VQ)	
				۱/۲	-۴/۰	%Nash(ln(Q))	
				۱۰۹/۸	۱۱۴/۷	%Bias	

* علامت منفی در معیار EC بر مبنای متغیر لگاریتم نپر دی های ماهانه به معنی آن است که در صورت قضاوت بر مبنای متغیر مزبور، ارزش پیش بینی میانگین سری داده‌های مشاهداتی بهتر از مدل بدست آمده است.

نتایج و بحث

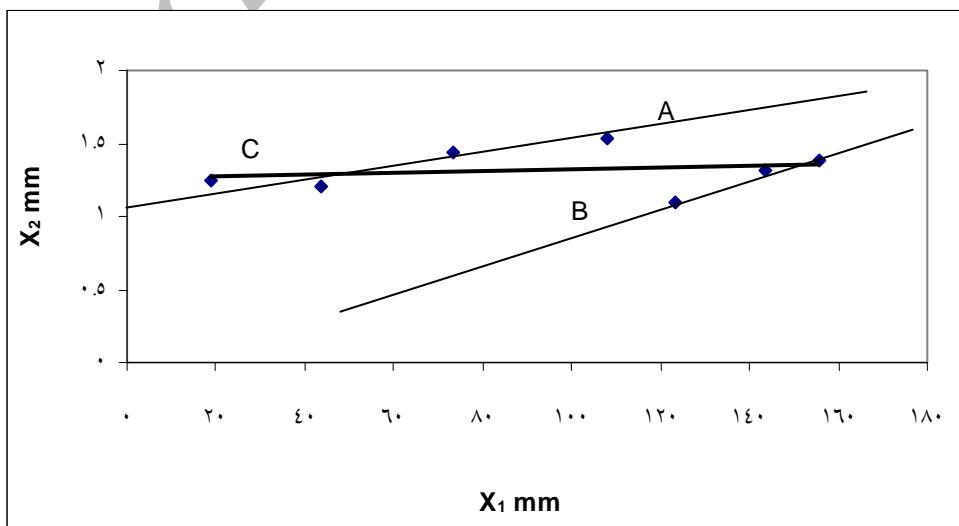
نتایج

$R^2 = 0.8536$) شامل زیرحوزه‌های تهم-پالتی، شهرین، رامین و ذاکر بوده و خط رگرسیون B ($R^2 = 0.9758$) شامل اروان-پل اروان، اروان-ده اروان و مهتر است. ضمناً هر دو خط رگرسیون A و B دارای رابطه خطی و مشت بین ضرایب (X_1 و X_2) در سطح معنی‌داری ۱ درصد خطا هستند. بعبارت دیگر دو ضریب واسنجی مذکور در صورت خوشبندی که رسیدن به مجموعه‌های همگن است، مستقل از هم نمی‌باشند. اما شبیخ خط رگرسیون B تندتر از خط رگرسیون A و با نسبت ضریب زاویه $2/41$ هستند. ضمناً در صورت عدم لحاظ کردن خوشبندی (خط رگرسیون C) میزان ضریب تعیین ($R^2 = 0.0469$) فاقد ارزش معنی‌دار آماری بوده و سه خط رگرسیون A، B و C با هم‌دیگر متقطع هستند. یعنی ضرایب (X_1 و X_2) مستقل از هم‌دیگر هستند. اما در صورت استفاده از بخشی از داده‌ها (۰) این خوشبندی تعییر یافته و زیرحوزه‌های مهتر و رامین با هم‌دیگر خوش (F) را تشکیل داده و مابقی (۵) زیرحوزه دیگر) نیز خوش دیگری (D) تشکیل می‌دهند. علاوه بر این بین ضرایب واسنجی کل زیرحوزه‌ها (E) یک رابطه خطی مشت و تنها در سطح ۱۰٪ خطا ($R^2 = 0.501$) برقرار شده و سه خط رگرسیون D هستند. همچنین تفاوت ضریب واسنجی تبادل حوزه با بیرون (X_2) برابر با $14/0$ می‌گردد (شکل ۵). همچنان که از جدول ۱ برمی‌آید تمام زیرحوزه‌ها از نظر ارتفاع از سطح دریا و بجز زیرحوزه تهم-پالتی از نظر ضریب گراولیوس تقریباً مشابه هم بوده و تنها تفاوت عمده از نظر میزان مساحت و طول آبراهه اصلی است. بطوری که نسبت مساحت و طول آبراهه بزرگترین به کوچکترین بترتیب برابر با $6/65$ و $2/28$ است.

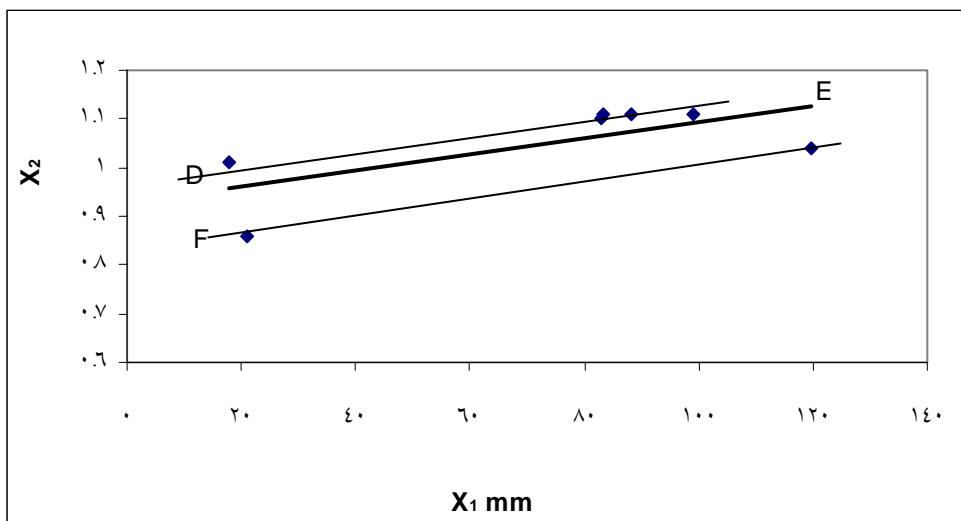
وضعیت سری داده‌های مورد استفاده در ۷ زیرحوزه انتخابی نشان می‌دهد که با رعایت عدم فزونی داشتن عمق رواناب ماهانه به عمق بارندگی ماهانه نظیر، متوسط $۱۹/۳$ ، کمینه ۱۲ و بیشینه $۳۱/۳$ درصد از تعداد سری داده‌ها کاسته می‌شود (جدول ۳).

ضریب عملکرد مدل یعنی (Nash-Q) برای کل داده‌ها (t) از $۶/۵$ درصد در اروان-پل اروان تا $۲۵/۲$ درصد در ذاکر و برای بخشی از داده‌ها (۰) از $۶۶/۸$ در رامین تا $۳۴/۸$ درصد در تهم-پالتی متغیر هستند (جدول ۴). لذا در شرایط عدم بکارگیری مدل از داده‌های مشاهداتی (شامل بارندگی، تبخیر و تعرق پتانسیل و عمق رواناب) در روند محاسباتی مدل، متوسط ضریب عملکرد مدل برای کل زیرحوزه‌ها از $۴۰/۷۴$ به $۵۰/۳۸$ یعنی حدود ۱۰ درصد میزان دقت افزایش یافته است (۲۴).

مقدار ضریب واسنجی (X_1) بدست آمده در زیرحوزه‌های انتخابی برای کل داده‌ها (t) دارای مقدار متوسط $۹۵/۲۳$ و دامنه تغییرات $۱۸/۸۶$ در ذاکر تا $۱۵۵/۷۷$ در اروان-ده اروان و ضریب واسنجی (X_2) با مقدار متوسط $۱/۳۲$ و دامنه تغییرات از $۱/۰۹$ در مهتر تا $۱/۵۴$ در شهرین هستند. اما برای بخشی از داده‌ها (۰) مقدار متوسط (X_1) برابر با $۷۳/۱۳$ و دامنه تغییرات از $۱۷/۹۶$ در ذاکر تا $۱۱۹/۷۰$ در مهتر و (X_2) با مقدار متوسط $۱/۰۵$ و دامنه تغییرات از $۸۶/۰۸$ در رامین تا $۱/۱۱$ در شهرین، تهم-پالتی و اروان-ده اروان متغیر هستند (جدول ۴). ترسیم مقادیر (X_1 و X_2) در یک دستگاه مختصات (شکل ۴) نشان می‌دهد که در صورت استفاده از کل داده‌ها (t) تمام زیر حوزه مورد بررسی به دو خوش مجزا از هم A و B تقسیم شده‌اند (تفسیر چشمی). بطوری که خط رگرسیون A

شکل ۴ - رابطه همبستگی ضرایب واسنجی بتفکیک خوشبندی A، B و کل زیرحوزه‌ها (خط C) با استفاده از کل داده‌ها (t)

شکل ۵- رابطه همبستگی ضرایب واسنجی بتکیک خوش‌های D و کل زیرحوزه‌ها (خط E) با استفاده از بخشی از داده‌ها (۰)

ضرایب همبستگی در ارتباط با ضرایب واسنجی متفاوت شده ولی همچنان فاقد ارتباط آماری معنی دار با سایر متغیرهای فیزیوگرافی برای کل زیرحوزه‌ها (خوش E) می‌گردند. هر چند که مقایسه ضرایب همبستگی خط (C) با (E) نشانگر کاهش مقدار $3/3$ برابر ضرایب همبستگی رگرسیون (C) نسبت به (E) است (جدول ۶).

محاسبه ماتریس ضرایب همبستگی (r) عاملهای ضرایب واسنجی، عملکرد و ویژگیهای فیزیوگرافی کل زیرحوزه انتخابی و کل داده‌ها (t)، تنها نشانگر وجود همبستگی معنی دار ما بین برخی از عوامل فیزیوگرافی در سطح معنی داری 1% تا 5% هستند (جدول ۵). در صورت استفاده بخشی از سری داده‌ها (دسته داده ۰)، که شرط عمق رواناب کمتر از عمق بارندگی در ماه نظری برقرار است) ماتریس

جدول ۵- ماتریس ضرایب همبستگی (r) ضرایب واسنجی، عملکرد و ویژگیهای فیزیوگرافی برای کل داده‌ها (t)

NashQ%	متغیرها	(X_1)	(X_2)	مساحت	طول آبراهه اصلی	ارتفاع متوسط حوزه	شیب طولی آبراهه اصلی
۱/۰۰۰	(X_1)	۱/۰۰۰۰					
	(X_2)		۱/۰۰۰۰	۰/۲۱۶۵			
	مساحت			۱/۰۰۰۰	-۰/۵۲۳۵	-۰/۱۶۳۰	
	طول آبراهه اصلی				۰/۷۷۲۳	-۰/۴۳۱۷	۰/۲۷۹۷
	ارتفاع متوسط وزنی حوزه			۱/۰۰۰۰	-۰/۱۶۰۸	۰/۰۰۰۷	۰/۶۰۶۵
	شیب طولی آبراهه اصلی				-۰/۸۳۲۴	-۰/۸۲۱۹	۰/۵۷۶۲
	NashQ%						۰/۰۶۷۸
۱/۰۰۰۰	NashQ%						۰/۰۵۱۵
		۱/۰۰۰۰					۰/۶۷۵۶
-۰/۲۶۶۱			-۰/۱۵۹۶				
				-۰/۱۵۹۶			
					۰/۵۹۴۰		
						۰/۱۵۹۳	
							۰/۰۵۱۵

جدول ۶- ماتریس ضرایب همبستگی (r) ضرایب واسنجی، عملکرد و ویژگیهای فیزیوگرافی برای بخشی از داده‌ها (۰)

NashQ%	متغیرها	(X_1)	(X_2)	مساحت	طول آبراهه اصلی	ارتفاع متوسط حوزه	شیب طولی آبراهه اصلی
۱/۰۰۰	(X_1)	۱/۰۰۰۰					
	(X_2)		۱/۰۰۰۰	۰/۷۰۷۸			
	مساحت			۱/۰۰۰۰	۰/۴۵۷۶	۰/۴۶۷۵	
	طول آبراهه اصلی				۰/۷۷۲۳	۰/۵۲۳۱	۰/۵۳۹۸
	ارتفاع متوسط وزنی حوزه			۱/۰۰۰۰	-۰/۱۶۰۸	۰/۰۰۰۷	۰/۵۶۹۷
	شیب طولی آبراهه اصلی				-۰/۸۳۲۴	-۰/۸۲۱۹	-۰/۰۶۳۲
	NashQ%						۰/۰۲۷۷۲
۱/۰۰۰۰	NashQ%						۰/۰۳۴۹
		۱/۰۰۰۰					
-۰/۳۶۴۰			-۰/۱۳۱۴				
				-۰/۱۳۱۴			
					۰/۱۹۸۱	-۰/۵۹۸۷	-۰/۲۳۸۰
						-۰/۲۳۸۰	-۰/۲۳۴۹

بحث

می‌شود پائین بودن دما منجر به عدم ذوب کامل نزولات برفی و در نتیجه اضافه شدن به عمق رواناب ماههای بعدی خواهد شد. لذا می‌توان پذیرفت که بخشی از ضعف ساختمان ریاضی مدل در شبیه‌سازی جریان ماهانه ناشی از عدم لحاظ کردن دما و نوع نزولات از نظر انتقال بخشی از عمق رواناب از ماههای سرد به ماههای گرم باشد. بنظر می‌رسد ایجاد پیوستگی بین مدل‌های برآورد ذوب برف با ساختمان مدل ریاضی موردنظر به بهبود عملکرد مدل در حوزه‌های کوچک کوهستانی باشد.

همچنانکه در بخش نتایج آمده است زیرحوزه‌های مورد بررسی بر اساس وجود رابطه همبستگی بین ضرایب واسنجی (X_1 و X_2) در هر دو حالت به دو خوش تفکیک شده‌اند. البته با این تفاوت که در صورت استفاده از کل سری داده‌ها، خط رگرسیون با خطوط برازش یافته به خوش‌های، مقاطعه بوده (شکل ۴) ولی در حالت حذف سری داده‌های ناجور، هر سه خط تقريباً با همديگر موازي هستند (شکل ۵). اين یافته نشان دهنده آن است که ساختمان مدل ریاضی دارای سازگاری با آن سری از داده‌های بارندگی و رواناب است که آنها مستقل یا بدون تاثیر پذیری از نزولات جوی و عمق رواناب ماه ما قبل خود هستند. در واقع بيشتر سازگاری اين مدل با حوزه‌های آبخيزی خواهد بود که جريانات زيرقشری موجود در آن برای هر دوره زمانی ماهانه متاثر از نزولات جوی همان ماه باشد. در صورت عدم برقراری چنین وضعیتی اين جريانات بر افزایش مقدار ضریب واسنجی تبادل حوزه با بیرون حوزه (X_2) اثر گذاشت و اندازه آن را افزایش خواهد داد (جدول ۴). در نتیجه ضریب مذکور بیانگر جريانات زيرقشری تاخیری (بیشتر از يك ماه) و تغذیه و يا تخلیه حوزه از آب زيرزمیني بوده و در زيرحوزه‌های مورد بررسی بجز رامین تنها بیانگر جريانات زيرقشری تخلیه شده به آبراهه اصلی است. به عبارت دیگر هر دو ضریب واسنجی در تعامل با همديگر سعی در لحاظ کردن اثر اقلیم و زمین‌شناسی در سازگاری مدل با حوزه برای شبیه‌سازی رژیم جريان ماهانه می‌باشند. در نتیجه انجام خوش‌بندی زيرحوزه‌ها از نظر ارتفاع از سطح دریا به عنوان عامل اقلیمی (در مناطق خشک و نیمه خشک) و تشکیلات زمین‌شناسی و واحدهای سنگی منجر به محدود نمودن دامنه تغییرات ضرایب واسنجی خواهد شد. یعنی تفکیک زيرحوزه‌ها به خوش‌های همگن بر مبنای همبستگی بین ضرایب واسنجی بیانگر نوعی تاثیر پذیری رژیم جريان ماهانه از اقلیم و زمین‌شناسی زيرحوزه از نظر نوع تشکیلات رسوبی، واحدهای سنگی و خورد شدگی (تکتونیزاسیون) است (۴).

با مقایسه شکلهای ۴ و ۵ معلوم است که تعداد خوش‌های يکسان ولی اعضاء خوش‌های متفاوت بوده و بویژه يك همروندی همانگ خطوط برازش یافته به ضرایب واسنجی در شکل ۵ نسبت به شکل ۴

نتایج بدست آمده نشان می‌دهد که ضریب عملکرد مدل یعنی (%) Nash در زيرحوزه‌های کوچک مورد بررسی عموماً در حد خوب تا ضعیف هستند. پائین بودن عملکرد می‌تواند ناشی از ضعف ساختمان مدل ریاضی و یا ضعف در صحبت داده‌های اندازه‌گیری شامل دبی جريان ماهانه و بارندگی نظیر در سطح حوزه، طول دوره آماری انک و نبود ایستگاه‌های هواشناسی با تراکم مناسب در داخل و جوار زيرحوزه‌های مورد بررسی باشد (۱۰).

آنچه که تحقیقات صورت گرفته توسط دیگران نشان می‌دهد میزان عملکرد مدل GR2M در حد خوب تا خیلی خوب است (۱۴). یافته‌های آنها بیانگر این است که ضرایب (X_1) به عنوان اندازه ذخیره رطوبتی خاک به میلیمتر و X_2 به عنوان ضریب بدون بعد تبادل با آب زیر زمینی و در دوره واسنجی و اعتبار سنجی بترتیب دارای دامنه ۳۰۳ الی ۱۴۵ و ۰/۶۸ الی ۰/۹۵ هستند. همچنین معیار ناش-ساتکلیف بین ۷۴ تا ۷۷ درصد متغیر است. هر چند که تحقیق حاضر از دید کلی از کمبود داده‌ها چه از نظر تعداد زيرحوزه‌ها و چه از نظر طول دوره آماری دچار کمبود است. اما با حذف بخشی از سری داده‌های عمق رواناب ماهانه ناجور (دارای عمق بيشتر نسبت بارندگی ماه نظیر) بطور متوسط ۱۰ درصد افزایش در ضعف عملکرد مدل می‌شود (۲۲). پس تأثیر سری داده‌های ناجور در ضعف عملکرد مدل قابل پذیرش است. لذا مشکل پائین بودن ضعف عملکرد مدل در تحقیق حاضر علاوه بر مورد مذکور، بایستی بيشتر ناشی از عدم دقت داده‌های نزولات جوی به دلیل عدم تراکم قابل قبول ایستگاه‌های هواشناسی در شرایط کوهستانی زيرحوزه‌های انتخابی و همچنین عدم دقت داده‌های آب‌سنجد باشد. بطور مثال همچنان که ذکر شد (جدول ۳) زيرحوزه ذاکر در صورت استفاده از کل سری داده‌ها دارای کمترین عملکرد مدل است. با بررسی سری داده‌های مورد استفاده مشخص شد که در حدود ۲۶ درصد عمق رواناب ماهانه مورد استفاده برای واسنجی مدل بیش از عمق بارندگی ماهانه نظیر بود. بطوری که با حذف آنها و محاسبه مجدد عملکرد مدل (%) Nash مقدار آن از ۲۵/۲ به ۳۹/۳ افزایش یافت (جدول ۴). بدست آوردن چنین نتیجه‌ای ناشی از کاهش دامنه نوسان دسته داده‌ها و افزایش همگنی است. همچنین علاوه بر ایرادات بیان شده، بخشی از پائین بودن عملکرد مدل در زيرحوزه مورد بررسی ناشی از ضعف ساختمان ریاضی مدل در عدم امكان دخالت دادن انتقال قسمتی از رواناب ماههای سرد به ماههای بعدی بدليل نوع بارش (برف) و پائین بودن دما در ماههای مذبور است. بطوریکه در زيرحوزه ذاکر متوسط دمای ماهانه ماههای آذر، دی، بهمن و اسفند در طول دوره آماری بترتیب منفی ۲/۰۸، ۶/۵ و ۰/۷ درجه سیلسیوس بوده است. همچنانکه ملاحظه

نتیجه‌گیری و توصیه

نتیجه آنکه ساختمان مدل ریاضی مورد استفاده دارای سازگاری بیشتر با حوزه‌های آبخیزی است که در آن حوزه‌ها در مقیاس زمانی ماهانه تمام ورودیها (نزولات جوی و جریانات زیر قشری) از حوزه تخلیه شوند. در صورت وجود چنین شرایطی، خوشبندی حوزه‌های آبخیز بر مبنای تشکیلات زمین شناسی منجر به تعیین ضرایب واسنجی شناخته شده از یک حوزه آبخیز به حوزه‌های مشابه دیگر (از نظر ارتفاعی و زمین‌شناسی) خواهد شد. توصیه می‌شود تحقیقات بیشتری با لحاظ کردن زیرحوزه‌های کوچک و دارای تنوع آب و هوایی و زمین‌شناسی انجام پذیرد.

تشکر و قدردانی

بدینوسیله از اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان زنجان بخاطر تامین منابع مالی، خانم مهندس سکینه نعمتی و آقایان مهندسین پرویز عبدی‌نژاد، سید جمال موسوی، جعفر خلفی، حسین طاهری و علیرضا زینعلی بخاطر همکاری در تهیه و تجزیه و تحلیل بخشی از داده‌های زمین‌شناسی، هواشناسی، تهیه نقشه‌ها را قومی و محاسبات فیزیوگرافی و انجام کارهای محاسباتی رایانه‌ای کمال تشکر و قدردانی را دارد.

برقرار است. استنباط این است که در شکل ۵ تفاوت تشکیلات زمین شناسی و واحدهای سنگی بین خوشه‌ها و هماهنگی موارد مذکور بین اعضاء خوشه‌ها بنحو مطلوبی برقرار شده است. بدین خاطر با مراجعه به نقشه‌های زمین‌شناسی مشخص گردید که دو زیر حوزه ده اروان و پل اروان بیشتر واحدهای سنگی و سازندهای غالب در بالادست شامل کنگلومرا و توف به رنگ قرمز آجری به سن پلیوسن و در بخشی نیز توده‌های نفوذی با جنس گرانیت و توف پومیسی تا خاکستر آتشفسانی با ترکیب اسیدی و در منطقه پائین دست تناوب گنایس، مرمر، آمفیبولیت و کنگلومرا آتشفسانی هستند. سه زیر حوزه ذاکر، سه رین و تهم در مجاورت هم قرار داشته و دارای تشکیلات زمین‌شناسی کرج با لیتولوژی توف و توفیت همراه با میان لایه‌های ماسه سنگ توفی و گدازه‌های آندزیتی هستند (۵ و ۶). اما دو زیر حوزه رامین و مهتر ضمن نزدیک هم بودن دارای مشابهت زمین‌شناسی هستند. بطوریکه بخش اعظمی از زیر حوزه رامین سنگ آهک، گل سنگ گچ‌دار و ماسه سنگ است. همچنین حدود ۹۵ درصد وسعت زیر حوزه مهتر متشکل از تشکیلات رسوبی با محوریت سنگ آهک، دولومیت و شیل با میان لایه‌های توفی و آبرفت‌های سیلابی است. هر دو زیر حوزه از نظر زمین‌شناسی ساختمانی جزء کوههای سلطانیه بوده و در یک امتداد می‌باشند و بطور مشخص گسلی از داخل زیر حوزه رامین عبور می‌نماید (۵).

منابع

- ۱- امین س. و غفوری روزبهانی ع. ۱۳۸۱. شیوه سازی رواناب سطحی و تبخیر و تعرق حوزه آبخیز معرف رود زرد با مدل استانفورد-۴. مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی ۶(۳): ۱۲-۱.
  - ۲- بوانی م. و مرید س. ۱۳۸۴. اثرات تغییر اقلیمی بر جریان رودخانه زاینده رود اصفهان. مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی ۴: ۱۷-۲۷.
  - ۳- رضائی ع. ۱۳۸۷. بررسی روابط آبدیهی سالانه در زیر حوزه‌های سد سفیدرود. سومین کنفرانس مدیریت منابع آب ایران. انجمن علوم و مهندسی منابع آب ایران. دانشگاه تبریز.
  - ۴- رضائی ع. مهدوی م. فیض‌نیا س. لوکس ک. و مهدیان م. ح. ۱۳۸۵. امکان سنجی گروه‌بندی هیدرولوژیکی سازندهای زمین‌شناسی در حوزه آبخیز سفیدرود. پژوهش و سازندگی ۱۹(۱): ۱۰-۲۲.
  - ۵- سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور. ۱۳۸۰. نقشه زمین‌شناسی ۱/۱۰۰۰۰۰ چهار گوش ماهنشان، سلطانیه- خابنده.
  - ۶- سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور. ۱۳۸۳. نقشه زمین‌شناسی ۱/۱۰۰۰۰۰ چهار گوش زنجان، طارم و تخت سلیمان.
  - ۷- شریفی ف. و صفاپور ش. و ایوب زاده ع. ۱۳۸۳. ارزیابی مدل رایانه‌ای AWBM۲۰۰۰ در شیوه‌سازی فرآیندهای هیدرولوژیکی تعدادی از حوزه‌های آبخیز ایران. پژوهش و سازندگی ۱۷(۲): ۳۵-۴۲.
  - ۸- مهدوی م. و آذرخشی م. ۱۳۸۳. تعیین مدل بیلان آبی مناسب ماهانه در حوزه‌های آبخیز کوچک کشور (مطالعه موردی: استان آذربایجان شرقی و شمال خراسان). مجله منابع طبیعی ایران ۵۷(۳): ۴۱۵-۴۲۶.
  - ۹- مسعودیان ا. تحلیل ساختار دمای ماهانه ایران، گزارش علمی، دانشگاه اصفهان.
  - ۱۰- (سایت: schoolnet.ir/.../geography/resources/rs203_GISinClimatology.doc)
- 11- B'ardossy A., and Singh S. K. 2008. Robust estimation of hydrological model parameters, Hydrology and earth system sciences,12:1273-1283.
- 12- Bouabdallah F. 1997. Mise au point d'un modèle de transformation pluie-débit au pas de temps annuel. Rapport de

- DEA, DEA Hydrogéologie-Hydrologie filière Géochimie isotopique. Paris Sud Orsay, Cemagref Antony,: 45.
- 13- Cheng C.T., Zhao M.Y., Chau K.W., and Wu X.Y. 2006. Using genetic algorithm and TOPSIS for Xinanjiang model calibration with a single procedure. *J. of Hydrol.*,316(1-4):129-140.
  - 14- Dezetter A., Girardb S., Paturela J.E., Mahéc G., Ardoin-Bardinc S., and Servatc E. 2008. Simulation of runoff in West Africa: Is there a single data-model combination that produces the best simulation results?. *J. of Hydrol.*,354(1-4):203-212.
  - 15- Lerat J., Rasmussen P., Henriksen H.J., Andreassian V., Perrin C., Payan J.L., and Barlebo H. 2006. Modelling the diversity of buffering capacity on semi-arid catchments, CATCHMENT DOMAIN MODEL, Part B. Focus on the Guadiana basin, NW D153 Guadiana V5.doc, www.Newater.Info.
  - 16- Moriasi D.N., Arnold J.G., Van Liew M.W., Bingner R.L., Harmel R.D., Veith T.L. 2007. Model evaluation guidelines for systematic quantification of accuracy in watershed simulations. *Transactions of the ASABE*,50(3):885-900.
  - 17- Mouelhi S. 2003. Vers une chaîne cohérente de modèles pluie-débit conceptuels globaux aux pas de temps pluriannuel, annuel, mensuel et journalier. Thèse de Doctorat, ENGREF, Cemagref Antony, France:323.
  - 18- Mouelhi S., Michel C., Perrin C., and Andreassian V. 2006a. Linking stream flow to rainfall at the annual time step: the Manabe bucket model revisited. *J. of Hydrol.*,328:283-296.
  - 19- Mouelhi S., Michel C., Perrin C., and Andréassian V. 2006b. Stepwise development of a two-parameter monthly water balance model. *J. of Hydrol.*,318(1-4):200-214.
  - 20- Nash J.E., and Sutcliffe J.V. 1970. River flow forecasting through conceptual models part I- A discussion of principles. *J. of Hydrol.*,10(3):282-290.
  - 21- Niel H., Paturel J.E., and Servat E. 2003. Study of parameter stability of a lumped hydrologic model in a context of climatic variability. *J. of Hydrol.*,278(1-4):213-230.
  - 22- Oudin L., Hervieu F., Michel C., Perrin C., Andréassian V., Anctilb F., and Loumagne C. 2005. Which potential evapotranspiration input for a lumped rainfall-runoff model?: Part 2—Towards a simple and efficient potential evapotranspiration model for rainfall-runoff modeling. *J. of Hydrol.*,303(1-4):290-306.
  - 23- Oudin L., Perrin C., Mathevet T., Andréassian V., and Michel C. 2006. Impact of biased and randomly corrupted inputs on the efficiency and the parameters of watershed models. *J. of Hydrol.*,320(1-2):62-83.
  - 24- Paturel J.E., Servat E., and Vassiliadis A. 1995. Sensitivity of conceptual rainfall-runoff algorithms to errors in input data — case of the GR2M model. *J. of Hydrol.*,168(1-4):111-125.
  - 25- Zhang G.P., and Savenije H.H.G. 2005. Rainfall-runoff modeling in a catchment with a complex groundwater flow system: application of the representative elementary watershed (REW) approach. *Hydrology and earth system sciences*,9(3):243-261.

Calibration of Monthly Water Yield Model for Small Catchments

A. Rezaei¹

Abstract

For watershed management and water resources planning need to know hydrological relationships among the time series of monthly runoff depth especially at small watersheds. To investigate the ability of selected mathematical model for simulation of monthly runoff depth, 7 catchments were selected in and around of Zanjan province. Areas of all selected catchments are less than 170km² and acceptable hydrometric data time series long equal 6 to 27 years. At every selected catchments depth of precipitation, runoff and potential evapotranspiration by method of Blaney-Criddle estimated for months of every water year. Sometimes because of shifting partial of winter snow melt runoff to spring season, the monthly hydrometer data was divided to total and sectional data series so that proportion of runoff depth to precipitation depth was less than one certainly. After calibrated the coefficients of mathematical model named (GR2M) by application of all or partial of data series based on maximizing Nash-Sutcliffe coefficient as model performance criterion. Result is that by application of only the partial of data series, Nash-Sutcliffe coefficient is increased 10%. So from viewpoint of geological formations and rock units the sub watersheds divided into two clusters with difference measure of 0.14 about the quantity of outside basin calibration coefficient. Precise of calibrated model of (GR2M) for small and similar climatology condition based on height from sea level and geology conditions evaluated average to good.

Key words: Monthly discharge, Mathematical model, GR2M, Zanjan province

1- PhD of watershed management and Research assistant professor of Agriculture Natural resources Research Center of Zanjan Email: rezaei_ali@hotmail.com)